

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitr.

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—
cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorități
și străinătate Lei 15.000.— De sprân Lelei 20.000.—

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor:

un cm.² 20 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 4.

Nr. 12.391/1945

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române
de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat
Crișana și Maramurăș

*Iubiților cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl
și dela Domnul nostru Iisus Hristos*

„Întru toate năcaz pătimind, dar nu strămtorându-ne,
lipsiți fiind, dar nu desnădăduind“ (II Cor. 4, 8)

Iubiții mei fi sufletești,

Au sosit din nou sărbătorile Nașterii Domnului cu bucuria curată ce-o aduc ele în suflete. Inimile noastre se simt încălzite de dragostea care ne-o reînnoiește Dumnezeu cu fiecare sosire a acestor sfinte sărbători. Căci nimic nu mărturisește mai bine marea dragoste a lui Dumnezeu pentru noi oamenii ca minunata coborâre a Fiului Său pe pământ, ca să sufere toate neputințele și umilințele noastre și să-și dea viața pentru răscumpărarea noastră din păcat și pentru ridicarea noastră lângă sânul Tatălui ceresc.

Răsună iar în cugetele noastre nevinovată și plină de îndemn cântarea: „Pe pământ pace și ntre oameni bunăvoină“. Și ca un răsunet din inimile noastre se desprind cuvinte de rugăciune: „Fă, Doamne, ca să răsună această cântare de pace în sufletele tuturor oamenilor, mai ales în sufletele conducătorilor de state și popoare, căci mult oftează după pace întreaga lume“.

E drept că războiul a încetat. Dar pacea încă n'a venit. Iar urmele războiului se văd pretutindeni ca niște răni deschise din care sângerează omenirea străpunsă de mari dureri și învăluită de mari năcazuri. La tot pasul sunt familii cari plâng pierderea unor scumpi membri ai lor, soții și copiii cari și-au pierdut sprijinul în viață, părinți cari își văd bătrânețele lipsite de nădejdi ce le puneau în copiii lor. Toți aceștia sunt împovărați de mari greutăți și lumea întreagă simte cât de pustiitoare a fost furta prin care am trecut.

Dar cu toate acestea nu ne lăsăm strămtorați cu sufletul de aceste greutăți. Din încrederea în dragostea lui Dumnezeu, care nu ne va părăsi, ci ne va aduce și zile mai bune, sorbim puterea de-a înfrunta cu bărbăție aceste năcazuri și de-a ne păstra neatins curajul de viață.

E adevărat că la urmele lăsate de război se mai adaugă și lipsurile pe cari le-a adus seceta aprigă

din vara trecută. Dar și în mijlocul grelelor lipsuri de tot felul și a scumpetei crâncene cu care avem de luptat, „nu desnădăduim“, ci ne încordăm puterile ca să le biruim și ca să venim în ajutorul celor ce sunt și mai lipsiți decât noi. Căci făcând așa ni se fac și împrejurările acestea grele, prilejuri de dobândire a mântuirii, știut fiind că la vremuri grele se arată adevărata bunătate și bărbăție a omului. Drept aceea, iubiții mei, să nu lăsați pe nimenea să cadă sub povara acestor vremuri de aspre lipsuri și mai ales în aceste sărbători inima voastră să se deschidă spre fapte de milostivire și de ajutorare, ca să simtă tot omul din satul și orașul vostru dragostea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Faceți să se bucure toți în aceste sărbători, căci atunci și bucuria voastră va fi mai mare. Prin fapta voastră de ajutorare, cei lipsiți vor câștiga, împlinindu-și lipsurile lor truștești, dar voi veți câștiga nesfârșit mai mult, asigurându-vă viața cea veșnică pentru sufletele voastre. Dând celor lipsiți vă veți simți mai bogăți și veți rămânea cu sufletul mai întărit în lupta cu asprimea vremurilor.

Căci se cade, iubiții mei, ca să păstrăm și în aceste zile grele, tare și neclintită nădejdea în viitorul Țării și al poporului nostru. Să credem cu toții că din patimile războiului și ale urmărilor lui vom vedea răsărind o lume nouă, că vom avea parte cu toții de o înnoire a gândurilor, de o înprospătare a virtuților creștinești. Atâtea suferințe nu au putut fi de geaba. Căci de obicei suferințele îmbunează pe oameni. Dar e sigur că această înnoire și îmbunare nu vine decât atunci când oamenii, după ce și-au văzut marginea puterilor lor, se strâng din nou, cu și mai multă căldură, în jurul lui Hristos Domnul și Stăpânul vieții noastre, hotărâți să îplinească întru totul voia lui Dumnezeu, singura care nu greșește și care ne vrea numai binele.

Dar gândurile noastre trec, iubiții mei, cu nădejdiile lor dincolo de granițele Țării și ale poporului nostru. Nădăduim să vedem înstă-

pându-se o înțelegere deplină și o armonie frumoasă între toate Statele și popoarele, căci fără o asemenea bunăînțelegere a tuturor Țărilor, nu poate avea parte de pace sigură nici una dintre ele. Cei mai buni dintre fiii tuturor neamurilor nizuiesc să așeze ca lege între popoare o morală creștină, de care să asculte toate în cugetul lor, așa cum ascultă creștinii singuratici de poruncile Domnului Hristos. Să ajutăm cu toții prin rugăciunile noastre la împlinirea acestor gânduri. Dumnezeu n'a așezat popoarele unele lângă altele ca să se urască și să se ucidă întreolaltă, ci ca să se ia la întrecere în cele bune și prin aceasta fiecare să stea în slujba omenirii întregi și a propășirii celei de obște.

Nădejdiile noastre se ridică însă și mai sus de viața popoarelor. Cu ochii credinții ne îndreptăm spre împărăția lui Dumnezeu, nădăduind să răsară din mijlocul ruinelor războiului și al sufletelor îndurerate, din mormintele celor ce și-au dat viața cu fața spre un viitor mai bun. Pentru că numai o omenire renăscută ne-ar face să ni se pară că jertfele acestui războiu n'au fost prea mari.

Oare pot fi împlinite aceste nădejdi? Noi nu putem prevedea viitorul. Dar știm în chip sigur că Dumnezeu le vrea împlinite. Pentru că Dumnezeu nu vrea ca lumea aceasta să fie mereu pradă distrugerii și morții, ci voește ca ea să se bucure de viață și de mărire. Însă mai știm un lucru: că Dumnezeu vrea ca aceste planuri ale Lui să se îplinească și cu ajutorul și cu lucrarea noastră. El ne dă cinstea de a ne socoti împreună lucrători cu sine. Noi nu putem face nimic fără El, dar nici El nu vrea să facă pentru soarta noastră nimic fără de voia și fără lucrarea noastră. El ne învrednicește de cinstea unor luptători prin cari să cucerească lumea pentru Împărăția Sa cerească.

Deși omul singuratic poate să socotească ținta aceasta prea covârșitoare față de puterile lui, totuși fiecare trebuie să se simtă chemat la lupta pentru împlinirea ei și fiecare poate să-și dea partea lui însemnată la împlinirea ei, dacă este la locul său ceea ce trebuie să fie și cum trebuie să fie: *ostăș credincios al Împărăției lui Dumnezeu* în cercul său de viață, în mijlocul familiei sale, al prietinelor săi, în slujba sa, în localitatea unde trăiește. Și lucrând astfel cu toții, tineri și bătrâni, bărbați și femei, într'un gând și într'un suflet închinat acestui scop, vom putea face să se coboare într'o atât mai mare măsură Împărăția lui Dumnezeu între oameni, sau „pacea și bunăvoina“

cântată de îngeri în noaptea Nașterii Domnului.

Ceeace au cântat îngerii în noaptea cea sfântă deasupra peșterii din Vifleem, noi să ne străduim să împlinim. Căci pentru binele și pentru mântuirea noastră a răsunat acea solie cerească. Știu, iubiții mei, că în inimile voastre sunt din darul lui Dumnezeu frumoase isvoare din cari pot isvorî faptele de dragoste, de pace și de milostenie. Numai puțină silință vă trebuie, în frunte cu părinții voștri cei duhovnicești, și veți vedea ce lucruri mari puteți face. M'am convins despre aceasta și acum pe urmă din felul cum ați răspuns la chemarea mea pentru ajutorarea orfanilor de războiu. Am văzut din inima largă cu care v'ați dat obolul că Dumnezeu sălășluiește în adâncurile ființei voastre. Eu vă mulțumesc din tot sufletul meu de părinte pentru căldura cu care ați răspuns acestei chemări și așteptând raport din toate parohiile noastre, rog pe Tatăl din ceruri să vă întoarcă însutit în Împărăția Sa, după inima cu care ați ajutat pe scumpul nostru orfan. Fiți siguri că micuții pe cari i-ați ajutat nu vă vor uita în rugăciunile lor și aceste rugăciuni curate vor străbate la inima Părintelui ceresc.

Faceți la fel și din prilejul acestor sfinte sărbători pentru cei lipsiți din parohia voastră, ca să vă fie mulțumirea deplină și să se dovedească frăția ce se află între voi toți ca fii ai aceluiaș Tată.

Cugetând și lucrând așa putem avea toată încrederea că Dumnezeu va trimite pacea Sa deplină în sânul omenirii și de această pace va avea parte și scumpa noastră Țară.

Din aceste gânduri și hotărâri de fapte bune să vă pregătiți haina de sărbătoare cu care să întâmpinați sosirea din nou a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe pământ printre noi. Rugând pe bunul Dumnezeu să vă ajute ca să vă găsiască pregătiți în acest fel, spre a se putea sălășlui și în ieslea sufletelor voastre, și făcându-vă călduroase urări ca aceste sfinte sărbători ale Crăciunului să le petreceți cu bucurii duhovnicești și să vă învredniciți a le ajunge, întru mulți ani fericiți, am rămas cu arhieresti binecuvântări și cu părintească dragoste.

Sibiu, la praznicul Nașterii Domnului din anul 1945

Al Vostru al tuturor de tot binele
voitor

NICOLAE

Arhiepiscop și Mitropolit

IUBIREA DIVINĂ

Marea minune a creștinismului: Intruparea, este învăluită în atâta adânc de taină, încât nici mintea cea mai ageră nu poate s'o pătrundă deplin. Ceea ce se poate face, este cel mult apropierea de miezul ei de taină nepătrunsă, dar a o lumina pe ea însăși este cu neputință.

Această apropiere se face și prin privirea Intrupării sub unghiul manifestării iubirii divine într'ansa.

Intruparea este cea mai puternică explozie de iubire divină din câte cunoaște istoria. Nu o iubire teoretică sau ascunsă în adâncurile ontologice ale lui Dumnezeu, ci o iubire prin excelență activă și dinamică, aceasta este iubirea divină care stă la baza Intrupării. De aceea, putem spune că minunea Intrupării este însăși iubirea divină în cea mai plină manifestare activă față de lume.

Ca descoperire deplină a lui Dumnezeu, Intruparea desvăluie lumii însușirea centrală a Dumnezeirii: Iubirea. Mărimea tainei Intrupării constă tocmai în mărimea iubirii lui Dumnezeu față de lume. Căci Intruparea este o atât de uluitoare faptă de iubire, încât nici îngerii nu și-ar fi putut închipui că în sânurile ființei lui Dumnezeu se ascunde din veci, o atât de mare dragoste față de lume.

Tendința spre comuniune și spre dăruire pentru altul, este caracteristica esențială a stării de iubire. Cei ce se iubesc își poartă poverile reciproc, își dau totul altuia, până și viața. Fără bucuria comuniunii și a iubirii, persoana nu este deplină și nici fericită.

Destinat fericirii, omul a fost creat cu capacitatea de-a primi iubirea, fiind înzestrat cu pecetea chipului dumnezeesc în ființa sa. Intervenind păcatul strămoșesc care a întunecat acest chip, mântuirea în Hristos urmărește tocmai restabilirea și desăvârșirea creațiunii după modelul vieții intra-divine: comuniunea întru iubire, prin ridicarea omului dela chipul desfigurat al lui Dumnezeu, la asemănarea și comuniunea cea mai intimă cu El.

De aceea, Intruparea Fiului lui Dumnezeu este — ca expresie plină a iubirii divine față de lume — manifestarea voinței lui Dumnezeu de-a intra în comuniune cu omul. Continuată de răstignirea pe cruce, Intruparea este începutul comuniunii cu oamenii. Ca atare, Intruparea n'a fost numai un mijloc trecător în slujba iubirii divine, ci însăși manifestarea supremă a iubirii divine. Căci prin ea Dumnezeu nu numai s'a plasat în rolul de subiect al comuniunii cu oamenii, ci a ridicat totodată pe om la rangul de fiu, de subiect apt de cea mai înaltă comuniune cu El. (Stăniloae D.: Iisus Hristos sau restaurarea omului. Sibiu 1943, p. 73 și 88).

Însăși plasarea lui Dumnezeu în starea de subiect adecvat comuniunii cu omul, este cea mai puternică și mai evidentă manifestare a iubirii divine față de lume.

O coborîre a lui Dumnezeu în toată strălucirea Sa, ar copleși și ar orbi pe om. Dacă nu l-ar copleși, atunci ar fi o realitate inseparabilă, inaccesibilă și inconceptibilă pentru puterile omului. Ar fi un Dumnezeu departe de om, ortocât de aproape ar fi de el. De aceea, o coborîre reală a lui Dumnezeu și accesibilă omului, ceea ce-i tot una cu învingerea distanței dintre El și om, se poate face numai prin iubire. Numai prin iu-

bire Dumnezeu s'a coborît la nivelul eului nostru și din cel mai depărtat ni s'a făcut cel mai apropiat. (Stăniloae: O. c., p. 98 și 100).

Umilirea, smerirea, desbrăcarea de putere și de mărime a Fiului lui Dumnezeu (Cf. Filip. II, 5—11) pentru a fi subiect pe măsura naturii omenesti, este tot o manifestare a iubirii divine. Fără această automicșorare, fără chenoza, care începe cu Intruparea și culminează în moartea de bună voie cea mai crâncenă: răstignirea, prăpastia dintre Dumnezeu și om n'ar fi fost umplută nici prin Iisus Hristos. Fără ea natura omenească n'ar fi putut suporta natura dumnezeiască în strânsă intimitate cu ea. (Idem: O. c., p. 126 sq.). Iar primirea de-a fi subiect al modelelor însușiri și manifestări omenesti, o face Domnul Hristos prin iubire. Căci respectivul proces se face prin restrângerea puterii divine directe și manifestarea ei prin iubire. Tocmai de aceea prin suportarea acestei situații de automicșorare și de potențare a chenozei Sale reale prin umilirea din partea oamenilor (patimile și răstignirea), Dumnezeu-Fiul își manifestă și mai deplin adâncul nesfârșit al iubirii Sale divine. Căci odată cu sporirea chenozei, sporește și manifestarea măreției divine, a cărei însușire centrală este iubirea. (Idem: O. c., p. 138 și 140).

Iată, de ce starea de chenoza este suprema afirmare a iubirii divine față de lume.

Omenirea e astăzi așa de învățată în rele, încât nu mai are sensibilitate spirituală față de iubirea divină. Ea a uitat că iubirea lui Hristos nu se experiază din afară, ci numai prin intrarea în raport de comuniune cu El, prin credință, care se prelungește în iubire.

Numai intrarea în comuniune cu Hristos prin credință și iubire, mijlocește realizarea adevăratei renașteri spirituale a omenirii. Dar să nu uităm că raportul viu cu Dumnezeu constă într-o continuă ridicare a noastră spre El. Căci Hristos ne revendică total, ne cere să ieșim din noi, să ne depășim și să ne turnăm ființa după asemănarea Lui. Numai așa putem intra și rămâne în comuniune cu El.

Drept aceea, dacă Intruparea urmărește restabilirea omului „ca să fie asemenea chipului Fiului Său” (Rom. VIII, 29), adevărat fiu al Tatălui, după asemănarea Fiului cel Unul-născut, semnificația ei morală este aceasta: Ne desvelește modul iubirii divine, ca să ne arate că și noi trebuie să iubim în chip divin, adevărat după asemănarea Fiului lui Dumnezeu.

Numai o iubire după asemănarea Mântuitorului este adevărată iubire creștină. Căci numai El ne-a arătat ce este adevărata iubire: dăruire totală pentru altul, până la moarte. (Cf. Adam Karl: Glaube und Liebe. 2. Aufl. Regensburg 1927, p. 14). De aceea, numai cine se ridică la nivelul de viață al trăirii după asemănarea Mântuitorului, poate iubi cu adevărat dumnezeiește.

Ridicarea la o astfel de iubire este astăzi mai necesară decât oricând. Căci numai ea poate aduce în lume mult dorita pace adevărată, prin realizarea unei vieți sociale de adevărată comuniune frățască.

C. SÂRBU

Prunc s'a născut nouă...

Cum s'aseamănă vremile și oamenii! Parcă li se schimbă numai coajele și bărbile, dar ei rămân aceiași, aceiași firi paradoxale în cari plânge un copil și urlă o fiară! Adesea nici nu mai știi ce să spui despre om: în același suflet zac alături raiul și iadul, în aceeași inimă se înfrățesc demonii cu îngerii, din aceeași minte urcă scări de safir către Dumnezeu și coboară trepte de beznă spre necunoscut... Hotarele celor două împărății se încolăcesc în sufletele noastre!

Cum s'aseamănă vremile și oamenii! — Atunci, cu aproape două mii de ani în urmă, se încrunta un vultur falnic peste întinderile unei împărății cu neamuri multe. Iar peste ținuturile Palestinei stăpânea un rege crud, bănuitor, strălucitor în podobeale sale din afară dar biesnic la suflet: Irod. Simbol al cruzimii fără de sens. Peste viața neamurilor se revărsa o lumină turbure, ca într-o ceață înecăcioasă. Tulburi erau vremile, tulburi năzuințele. Svârcoliri de vveri nelămurite, isbucniri de revoltă, scărșniri din dinți, robie și sângerare, desfrâu și măcinare pătimașă. Massă — beznă — mizerie — pătîmire. Și'n toată această omenire, biciuită de cine știe ce vijelii, un singur colț luminat, un singur liman de pace și liniște: peștera din Betleem. De ce? Pentru lumina, pentru pacea care fășnise din ochii de cer ai unui prunc. Într'adevăr fiecare prunc nou-născut e o bucată de cer, e o fereastră de lumină în noaptea amară a istoriei. Fiecare prunc e un fragment din paradis, venit să ne ridice ochii de pe cărările pământului spre zările de stele și senin ale cerului. Fiecare prunc e un lujer de crin, înflorit în grădinile lui Dumnezeu, ca să umple sufletele tridite cu miresma îmbătătoare a bucuriilor adevărate. A spus-o Dostoevsky: florile, copiii și cîripitul paradisului pierdut. De aceea le iubim așa de mult, de aceea suntem dezarmați în fața lor și ne inseninăm pururea oridecâteori le vedem. Toată făptura pruncului respiră nevinovăția lumii îngerești, delicateța, gingășia sferelor de cristal de dincolo de soare — și lipsa de apărare a binelui într-o lume de mizerii și răutăți. Da: binele n'are nevoie de arme spre a birui. N'are nevoie decât de un prunc, ce se odihnește neștiutor și candid în paiele unei iesle, sub abur cald de dobitoace, sub ocrotirea sfântă a unei mame.

Și ce minune a mai fost și asta, așa de simplă și firească? Un prunc s'a născut nouă... Plăpând ca razele luceafărului din înălțime, neprihănit ca roua de lacrimă a dimineții. Ce minune simplă și neînțeleasă? — Să zâmbească prin zâmbetul unui copil, iubirea lui Dumnezeu peste văpăile pământului; prin ochii lui să se reverse tot cerul pe pământ; prin glasul lui să svonească Cuvântul cel veșnic și armonia nenumăratelor coruri îngerești: trupul lui —trandafir înflorit — să iradieze lumini de transfigurare divină. Am văzut odată cu ani în urmă, o icoană a Nașterii și mi-a rămas — ca nici una alta — întipărită în suflet. Nu amănuntele, ci atmosfera generală. Amănuntele erau aceleași: magii și păstorii închinându-se, îngerii cântând, dobitoacele tresăltând și maica ingenunchiată în adorare la marginea ieslei cu pruncul divin. Ceiace m'a impresionat însă era faptul că lumina nu năvălea în peșteră dela steaua din înălțuri, ci ca o strălucire a luminii cei necreate din însăși făptura de carne și crin a pruncului. Pruncul era ca un focar de lumină, care răspândea razele blânde

ale iubirii veșnice peste toată făptura și învăluia pe toți în mantia de aur a iluminărilor cerești. Uluitor de simplu: magnifică puritate! Să vezi cu ochi de carne pe Dumnezeu! Să auzi Logosul divin gângurind prin gura unui prunc! Să vezi în ochii lui oglindindu-se adâncurile nepătrunse ale Dumnezeirii! Să pipăi în făptura lui, lumina cea nepipăită a veșniciei!...

...Și aceasta în vreme ce Irod spumega de mânie și căuta să-l ucidă!...

...De aici, din clipa aceasta, de pe marginea ieslei din Betleem, începe «scandalul» sau «nebunia crucii». Cred că nici un prunc nu s'a născut mai smerit, mai sărac, mai fără apărare și mai pândit de moarte din prima clipă a vieții lui ca Iisus. El pe care pământul nu-l poate cuprinde, s'a lăsat cuprins în iesle; El atotputernicul Stăpân al lumii s'a lăsat fugărit de Irod, ajutat numai de un asin, o mamă și un ocrotitor bătrân. Fără strălucire și fără putere a coborît în lumea măririilor deșarte și a puterii orgolioase. Ciudat, de neînțeles! Și cu toate această puterea lui Dumnezeu întru slăbiciune se arată și slava lui într'u smerenie. Căci aceasta e mărturia veacurilor — deși ni se pare fără sens —: slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât puterea oamenilor și nebunia lui mai înțeleaptă decât înțelepciunea celor știutori. Când pășește Dumnezeu în istorie, răstoarnă toate cumpenele de valorificare a oamenilor: el cântărește cu alte cântare. De aceea pentru el un suflet e mai greu decât lumea toată, un prunc e mai slăvit decât strălucitorul Irod în tronul său, banul văduvei e mai de preț decât dania bogatului și cununa de spini de prețat coroanei imperiale. Împărăția lui nu e din lumea asta: e împărăția dorurilor celor mai pure ale sufletului omenesc.

Flăcările ei zac în adâncuri tănuite și se încing în vălvătaii ce dogoresc totul și stăpânesc pe toți cu o putere nebănuită — în clipe neprevăzute. De aceea împărăția lui răstoarnă toate celelalte împărății. Ea e împărăția mielului, a pruncului nevinovat. Și fiecare prunc venit în lume e o mărturie despre puterea ei. Și ea biruie oridecâteori răsare și'n noi neprihănirea prunciei. Armele, organizațiile complicate, mărirea, puterile, științele ș. c. sunt produse ale bărbatului, a cărui existență e luptă. În fiecare însă există și pruncul. Și'n momentul în care o rază din zâmbetul de cer și luceferi a Pruncului divin se răsfrânge peste viața noastră, se naște și în noi copilăria, învie neprihăna ce-o avem zăvorâtă în adâncuri — și bărbatul înarmat cu toate armele sale este înfrânt. Pruncul e mai tare decât cavalerul ce-și zăgăne armura.

...Aceasta e taina lucrării lui Dumnezeu și puterii lui în lume. El n'a luptat și n'a biruit cu arme lumesti: puterea lui s'a arătat mare tocmai în slăbiciunea omenească, în lipsa totală a acestor arme. Căci e destul că El e Dumnezeu și ni se arată în copleșitoarea lui iubire și neprihănire — ca să biruiască, fără alte mijloace terestre.

...Un Dumnezeu care are nevoie de arme ca orice împărat, s'ar părea că nu e Dumnezeu. Căci numai cine nu este ceiace vrea să fie, sau cine nu stăpânește sufletele — are nevoie de puterea cea din afară, Dumnezeu e însă mai mult decât ceiace vrea să fie și stăpânește suveran peste inimi oridecâteori se descopere —: el e polul spre care se îndreaptă mereu busola sufletului omenesc.

Omagierea Ierarhului

Știam încă din bună vreme, că în acest an, de sfântul Nicolae, nu va fi recepție în palatul mitropolitan. Așa citisem în «Telegraful Român».

Cu toate acestea, obștea credincioșilor și clerul din centrul Arhiepiscopiei au ținut să afe bun prilej pentru a exprima omagiul lor către Ierarhul care întruclipează lupta Ortodoxiei românești întru asigurarea unor zile de pace și de liniște adevărată.

În ajun, studenții Academiei teologice și elevii Școlii de cântăreți s'au prezentat în capela mitropolitană și au cântat spre lauda Păstorului lor duhovnicesc, iar conducătorii au rostit cuvinte de binemeritat omagiu.

În ziua de sf. Nicolae, Dnii generali M. Lascăr și R. Dimitriu, s'au prezentat deasemenea la reședința mitropolitană, exprimând I. P. S. Sale curate simțăminte. După aceea, clerul din centrul Arhiepiscopiei, prin graiul blând și bătrânesc al P. Sf. Ahieru-vicar Teodor, a subliniat contribuția I. P. Sf. Mitropolit Nicolae întru păstrarea nădejdi or de mai bine și a moralului ridicat pe seama preoției și a turmei cuvântătoare. Acum, tot I. P. S. Sale îi revine sarcina să ne ajute întru obținerea biruinței celei mari, care stă din vindicarea rănilor morale cauzate de război și din așezarea printre noi a păcii celei adevărate.

I. P. S. Mitropolit Nicolae, după cuvinte de mulțumire, subliniază că a putut făptui totul numai prin faptul că s'a răzimat pe colaborarea deplină a preoției din centrul și din întreg cuprinsul Arhiepiscopiei. În activitate L-au călăuzit principiile creștine înalte: cu acestea a lucrat, întru realizarea lor a sârguit tot și ele au învins.

Pentru viitor, I. P. S. Sa făgăduiește să-și dăruiească toate zilele ce I va mai rămânda Dumnezeu, spre binele Bisericii noastre dreptmăritoare și a Neamului nostru adânc creștin. C.

...De aceea fie-mi îngăduit să preamăresc «slăbiciunea» lui Dumnezeu în istorie, pentru că să pricep măreția și puterea lui — și să mă plec în fața pruncului nevinovat și străluminat — mugur de Dumnezeire, ca să văd cerurile deschizându-se și pe Dumnezeu coborând și'n peștera inimii mele...

... Este singurul loc unde te întâlnești cu Dumnezeu și-ți flutură polenul veșniciei peste creștele dorurilor neogoite...

Diacon NICOLAE MLADIN

Lumina cunoștinței

„Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței...”

Așa cântă și proslăvește Biserica noastră Nașterea Mântuitorului, închizând în puținele cuvinte ale unui tropar adevăruri de mare însemnătate, cum este acela că prin Nașterea Mântuitorului s'a arătat lumii lumina cunoștinței.

Reflectând însă puțin asupra acestor din urmă două cuvinte, lumina cunoștinței, ne putem întreba: Oare despre ce lumină a cunoștinței să fie vorba? A trăit oare lumea greco-romană în întunecare până la venirea Mântuitorului, fără să cunoască adevărul sau măcar fără să se străduiască să-l caute? E cineva care să se îndoiască de splendoarea secolului lui Pericle sau de înălțimea de cugetare la care au ajuns filosofii antichității, în frunte cu «divinul» Platon? Se știe doar că înșiși marii Sfinți Părinți ai Bisericii creștine au admirat subtilitățile cugetării grecești și s'au folosit de filosofia păgână în sistematizările lor teologice.

Și totuși troparul Nașterii Domnului cântă momentul unic în istoria omenirii, când lumina cunoștinței celei adevărate a răsărit lumii, nu printr'o scăpărare de inteligență omenească, nu prin complicate filtre gnoseologice, ci prin taina ieslei din Bethleem, prin marea iubire de oameni a Celui pe care Biserica îl cântă în același tropar sub numirile de Răsăritul cel de sus și Soarele dreptății.

Intr'adevăr, unde au dus străduințele filosofice ale lumii antice, începând cu Thales din Milet și sfârșind cu Plotin și cu școala sa neoplatonică? Au fost încercate toate notele gamei gnoseologice, care se înșirue între dogmatismul cel mai optimist al cunoașterii și scepticismul cel mai dezolant, pentru ca abia să se poată strecura în cugetarea antică vreo câteva crâmpene de adevăr absolut, socotite de altfel de Sfinții Părinți ai Bisericii ca rezultatul «revelației naturale», prin care mintea omenească poate ajunge la cunoașterea unor adevăruri transcendente fără ajutorul luminii supranaturale.

Dar, în general, pentru cele câteva grăunțe de adevăr recoltate de geniul unui Socrate, al unui Platon sau al unui Aristotel, ce de risipă de energie intelectuală în sisteme de cugetare care până la urmă aveau să naufragieze în scepticism sau în misticism — ceea ce, dintr'un anumit punct de vedere, este același lucru, deoarece atât scepticismul cât și misticismul reprezintă cel mai înalt grad de neîncredere în puterile rațiunii omenești de a afla adevărul.

Carența aceasta a filosofiei antice, care a decepționat pe mulți Sfinți Pă-

rinți ai Bisericii în tinerețea lor, i-a făcut pe aceștia să se îndrepte cu ultimă nădejde spre lumina cunoștinței creștine și să-și găsească aici odihna sufletului lor. Sfântul Iustin Martirul și Filosoful în deosebi și-a istorisit peregrinările sale pela toate școlile filosofice ale vremii, crezând de fiecare dată că a găsit adevărul mult căutat, dar fiind de fiecare dată nesatisfăcut și asvârlit în noi frământări sufletești, până când a ajuns în sfârșit să se liniștească în cunoașterea adevărului absolut, pentru care avea să înfrunte martiriul.

Și nu poate fi socotit ca un adevăr oarecare adevărul pentru care atâtea mii și mii de oameni au mers la moarte cu fruntea senină și cântând imne de laudă lui Dumnezeu. Nu va fi putut să ne mintă pe noi și să se mintă pe Sine Acela care a spus: «Eu sunt calea, adevărul și viața». Istoria a verificat de altfel aceste cuvinte, căci s'a văzut cum adevărul creștin a fecundat cele mai înalte concepții filosofice, s'a armonizat cu adevărul științific în cugetul celor mai mari genii ale științei, a inspirat cele mai de seamă creații artistice ale lumii și a determinat cele mai adânci și mai umanitare reforme sociale.

Și totuși — durere — nici după o mie și atâtea sute de ani o parte a lumii n'a ajuns încă să cunoască bine, să înțeleagă și să iubească adevărul creștin, iar o altă parte a lumii s'a pornit, pe urmele filosofiei antice, să caute adevărul alături de lumina cunoștinței creștine sau chiar împotriva acesteia. Muncă zadarnică însă, muncă de Sisyphe, care constă în a ridica până la oarecare înălțime bulgărele înțelepciunii omenești, pentru a se prăvăli din nou și a reîncepe iarăși și iarăși, fără a se ajunge vreodată pe creasta cea mai de sus a muntelui, de unde se deschid largi perspective absolute.

Ce nu s'a încercat pe tărâm științific și filosofic pentru cunoașterea adevărului și totuși adevărul cugetării omenești s'a dovedit a fi un fel de nălcă, ce se topește și dispăre tocmai în momentul în care credea că ai pus mâna pe ea. Știm, de sigur, astăzi, datorită cercetărilor științifice, mai multe lucruri decât acum două mii de ani, dar n'am făcut un pas mai departe într'o cunoaștere esențială, adâncită, a realității. Nu s'au delegat problemele cele mai grele pe care și le pune cugetul omenească. Nu s'au desvăluit tainele cele nepătrunse ale lumii. Sfinxul absolutului nu și-a destăinuit secretul nici științei nici filosofiei și omenirea a rămas tot flămândă de răspuns la întrebările ultime care au chinat totdeauna sufletul omenească: de unde venim,

care este rostul nostru aici pe pământ, unde mergem? Știința modernă sau s'a desinteresat de primele principii și de cauzele ultime sau, când s'a transformat în filosofie, a negat tot ce nu cade sub observație și experiment; iar filosofia propriu zisă, când nu s'a inspirat din adevărurile veșnice ale creștinismului — Dumnezeu, suflet, libertate, nemurire etc. — s'a epuizat în gnoseologii și sisteme de cugetare care mai de care mai contradictorii: empirism și raționalism, realism și idealism, intelectualism și intuiționism, dogmatism și scepticism, absolutism și relativism, sau a pulverizat însăși noțiunea de adevăr prin sisteme de cugetare pragmatiste și ficționaliste.

Și dacă bătăliile acestea filosofice, care își au totuși farmecul lor, ar rămâne simple curiozități intelectuale sau frumoase variante poetice pe veșnic aceleași teme ale gândirii. Dar, din nefericire, multe curente filosofice, pe lângă picătura de amar scepticism pe care o toarnă până la urmă în suflete, mai pot avea și o nebănuită înrăurire dezastruoasă asupra vieții morale și sociale. În deosebi sistemele de cugetare științifice, pozitiviste, evoluționiste, cu toate derivatele filosofiei materialiste, au săpat cu încetul — fără intenție, probabil — toate temeiurile vieții, dând omenirii sentimentul animalității și nimicind una câte una toate acele idei religio-morale care formau chiagul vieții individuale și colective.

Nicio mirare deci, dacă din haosul cugetării moderne și din niște sisteme filosofice indiferente sub raport religios-moral sau chiar ostile religiei, au putut ieși ca roade mai îndepărtate cele două măceluri mondiale recente, care au pătat obrazul unei omeniri ce-și zice civilizată și — vai — creștină.

Am fi nedrept însă dacă n'am recunoaște că gândirea filosofică a ultimelor câteva zeci de ani și-a mai revenit din rătăcirile secolelor precedente, încercând o întoarcere spre lumina cunoștinței creștine. În atmosfera filosofică de dinaintea ultimului război plutea parcă un fel de mireasmă a transcendentului, o nostalgie a spiritualului, veșnicului și absolutului. Pământescul prea pusese stăpânire pe cugetarea filosofică în secolul trecut. Prea era naturalistă, științistă, economistă această cugetare, pentru a nu svâcni cu sete în secolul nostru spre spiritual, spre transcendent, spre Absolut, care este adevărata sa patrie.

Numai de-ar continua să se adâncească această pornire a cugetării filosofice contemporane, pregătind pentru viitor o lume mai bună, mai puțin vrăjmașă și mai aproape de pacea și buna-învoirea între oameni, cântate de îngeri în noaptea aceea sfântă, în care a răsărit lumii lumina cunoștinței celei adevărate și veșnice.

Emilian Vasilescu

FOIȘOARA

F. GODET

NAȘTEREA MÂNTUITORULUI

În românește de GRIGORIE T. MARCU

După sfințele Evanghelii, Iisus s'a născut într'un chip extraordinar. Dar oare această afirmație nu răstoarnă teza noastră, potrivit căreia El nu-i numai Dumnezeu adevărat, ci și om adevărat? Dacă Iisus Hristos este și om deplin, nu trebuia oare să se nască și El ca oricare alt om? Cu toate acestea, se vede cât de colorată această obiecție este cât se poate de puțin concludentă, căci ea ne-ar șili să refuzăm o omenitate reală primului om (Adam), pentru că acesta a apărut în virtutea unui mod de formare diferit de acela al obicinutei filiații naturale. Ori, n'ar fi straniu să refuzi caracterul pur uman tocmai ființei din care se trage tot ceea ce poartă numele de

om? Acest exemplu dovedește că nu de modul apariției individului depinde calitatea de om, ci de posesiunea însușirilor cari constituie starea omenească.

După spusele cărții Facerii, trupul primului om, această capodoperă a înțelepciunii creatoare, a fost zidit din jărând. Cât privește spiritul omului, acesta i s'a dat de Sus, prin împărțirea Duhului Sfânt. Nașterea lui Iisus prezintă o analogie vădită cu acest mod de formare. Trupul Său, prin intermediul Maicii preacurate, a fost luat din omenitatea existentă. Dar suflarea lui Dumnezeu, în virtutea Spiritului atotputernic, a fost aceea care a chemat germenul de viață latentă la dezvoltarea progresivă a existenței.

Această analogie izbitoră între modul de apariție al primului om și nașterea lui Iisus ne descoperă intenția care a prezidat la săvârșirea acestor fapte. Prin nașterea Sa minunată, Iisus a fost restaurat în starea de neprihăntre și nevinovăție în care se afla primul om înainte de cădere; aceasta, pentru a putea să reînceapă mersul normal al nevinovăției în spre sfințenie, care constituia însăși menirea întâiului om, dar în fața

căreia Adam a dat greș încă dela primul pas.

Omul n'a fost creat astfel încât să-și poată realiza idealul trăgându-și puterile necesare în acest scop din propriile sale zăcăminte. El nu poate face față menirii sale decât cu ajutorul sta-tornic pe care i-l oferă Dumnezeu. Ori, din moment ce se angajează pe căi rele, comunicările de putere supranaturală încetează; el nu le solicită și nici nu le primește. Progresul este înlocuit atunci cu declinul. Ca și planta smulsă din pământul care-i priește, omul despărțit de Dumnezeu vegetează și pier, în loc să crească și să rodească.

Pentru ca dezvoltarea normală a omenirii, întreruptă de păcat, să reînceapă, trebuia să apară o personalitate sustrasă degradării spiței noastre, desrobită de spiritul de revoltă împotriva lui Dumnezeu, spirit care ne slăpânește pe toți, o personalitate completamente deschisă față de comunicările harice de Sus, cari reprezintă pentru om condiția oricărui progres real. Iisus a fost această personalitate. Toată viața Sa e mărturie, și nu mai puțin noua fază a istoriei, care porcede din El. Până la El, istoria se re-

zuma la aceste cuvinte: „Ce-i născut din trup, trup este”. Dela apariția Lui, adevăratul sens al istoriei se formulează așa: „Ce-i născut din Duh, duh este”; ceea ce porcede din sfințenie, sfânt este.

Caracterul unic al vieții lui Iisus este starea de comuniune neîntreruptă cu Dumnezeu, adică acea stare din care păcatul ne scoate, ne expulzează în orice moment. Acest miracol moral desăvârșit în Iisus a fost condiționat de un mod de naștere extraordinară.

Dar s'ar putea spune: În acest caz, Iisus n'a fost cu adevărat liber, căci El nu putea păcătuca ca noi. Noi răspundem că acest mod particular de naștere nu implica la El imposibilitatea de-a păcătuca, tot așa cum modul analog de apariție al primului om nu-l predispucea și nu-l antrena la păcat. Iisus redobânda doar facultatea de-a nu păcătuca, pe care primul om o deținea înainte de cădere și pe care noi am pierdut-o prin ruperea legăturii care ne unea cu Dumnezeu.

Departa deci de-a-i răpi libertatea, tocmai această naștere este aceea care i-a redat-o, restituindu-i integral privilegiul autodeterminării, pe care păcatul ni l-a știrbit parțial și fără de care noi nu ne

Copilărie și colinde

„Din an în an sosesc mereu
La geam cu Moș Ajun;
E ger cumplit, e drumul greu,
Dar-i obiceiul străbun!”

Așa lume pe lume odă. Nimeni și nimic pe lume nu poate opri pe micii colindători dela aceste obiceiuri străbune legate de sărbătoarea creștină a Crăciunului. Ei vor să fie vesitori marelui bucurii: venirea Mântuitorului Hristos în lume, care mai înseninează mizera noastră existență; bucurie, pe care, acum două mii de ani au vestit-o în țara oară duzii: „Marire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Vor răsuna și acum din fața sf. altare. Pace, bucurie, bunăvoință! Cât am suspinat după ele și cât dorim și acum să le avem!

Au cântat odinioară Ingerii, acum cântă și vor cânta copiii. Ingerii, acum Ingerii, copiii! Ce fericită triadă de neprihănire! Unii dintre noi cei mari ne vom uita poate nedumeriți la ei, neînțelegându-i. Aduce-ne-vom aminte că și noi am fost ca ei. Prospețimea glasuri or acestor copii, în cernerea fulgilor de zăpadă, stând la gura sobei și privind la para focului, ce ducde îngânând viscolul de afară, te ducde cu gândul înapoi, pe firul anilor ca ai celor ce colindă la geamul tău cu: Bună dimineața la Moș-Ajun.

Intr-o lume croită după chipul și asemănarea noastră, dar care nu ne mai place, vestirea și urările lor optime, ne aduc în suflete bucurie și ne fac să ne gîndim în propria noastră copilărie, pe care cred că nu e nimeni să n-o declare ca starea cea mai curată și mai frumoasă.

Wilson, președintele Statelor-Unite, spunea despre Bible că e o carte uimitoare: O idee care i-or deschizi, cutare stih vechi, pe care l-ai citit mai mult de 20 ori, se luminează deodată și capătă un înțeles nou”. Fiește, în înțeles dogmatic, ci moral. Așa sînt și sărbătorile creștine. Le-am sărbătorit de atâtea ori și, de fiecare dată, capătă pentru noi un înțeles nou.

Nașterea Domnului este evenimentul cel mai mare, care a împărțit lumea în două; dela ea se numără anii, ori cât au vrut și au încercat fi osofi, împărați și revoluții să dea jos pe Iisus Hristos din centrul lumii și istoriei. Sărbătorim Nașterea Domnului din an în an, de atîția ani, și totuși este inepuizabilă în reconfortarea sufletească, parcă Iisus Hristos se naște de fiecare dată pentru noi. Descoperim în noi bucurii, de care până acum nu ne-am dat seama. Ea ne apare mereu vie și proaspătă, ca anul trecut și ca totdeauna. Este meritul Bisericii ortodoxe că a dat acest caracter de veșnică prospețime sărbătorilor sale, dar poate și minunea lui Dumnezeu.

Sărbătorile Crăciunului sînt prin excelență sărbătorile copilăriei, ale amintirilor, ale intimității. Poate că unde Iisus Hristos, Mesia chip luminos, spre a împăca cerul cu pământul, se face prunc, iar crainicii de pe ulițe, țin să te facă părtaș:

„Noi umblăm și colindăm
Vestea bună să v'o dăm!”

Chiar dacă te-a biruit somnul fizic sau somnolența sufletească, în noaptea asta sfântă, cetele dela fereastră te trezesc și-ți aduc solia:

„Sculăți, sculați, boeri mari,
Că vă vin colindători
Noaptea pe la cântători
Și v'aduc pe Dumnezeu
Să vă mînuie de rău”.

Colindele, aceste minunate creații ale poporului român, nu numai că ne atrag

putem îndeplini sfînta și biruitoarea misiune pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu.

Nașterea minunată a lui Iisus este, deci, actul divin prin care Cel ce trebuia să salveze omenirea, a fost pus în starea de-a îndeplini procesul de desvoltare normală la care acesteia de chemată și de a răspunde astfel intenției concepute de Dumnezeu atunci când a creat-o.

atenția asupra evenimentului creștin, dar aduc pe pruncul Iisus, copilul cerului, și pe sfînta Sa maică, pe plaiurile românești:

„Mittitel înfășețel
În scutele de bumbăcel
Vântul bate, nu-l răzbate,
Neaua ninge, nu-l atinge”.

Sau:

„P'ângă Mureș, p'ângă Tisa
Maica sfîntă plimbă-mi-sa”.

Dogma creștină e se aceeași pentru toate veacurile, dar neamurile se apropie de ea și și-o însușesc după genul și temperamentul fiecăruia. Pe Iisus și Maica Domnului fiecare popor și-l reprezintă după idealul lui de frumusețe, iar ca puritatea dogmei să se schimbe. Așa să înțelegem pe Iisus și sf. Fecioară în mediul și în concepția românească.

Colindele, aceste tradiții de cultură ortodoxă ale neamului românesc, „curate ca zăpada Crăciunului și mîngătoase ca un glas de copil nevinovat”, (Pr. N. M. Popescu: Preoți de mir), prin care copiii au luat în serios rolul de odinioară al Ingerilor de-a vesti pela casele Românilor bucuria nașterii Fiului lui Dumnezeu, aducând pe păstori, magi, stea și alte scene sau persoane biblice în mediul românesc, sau persoana biblică în mediul românesc, sînt o bună parte a preoției dascăli bisericești, în buna umbră a atâtea cunoștințe scripturistice și de dogmă arată lămurit aceasta. N. Cartoian a arătat că unele sînt versificarea unor tropare bisericesti ori texte evanghelice. Dacă Biserica a influențat portul și cântecul românesc, era natural să pătrundă și în folklor.

Oricum, colindele au devenit un bun al întregului neam și purtate de glasurile Ingerilor ale copiilor, ele aduc bucurie, destindere, împăcare și înfrățire generală. „Deschideți ușa! Bogatule, împarte-ți cu săracii comorile! Astfel vorbește glasul nevinovat al copililor!” — zicea Al. Odobescu. Și tot el: „O! l' vechi înțelegere ale poporului! Ce dulce farmec cuprîndeți voi în naivele voastre expresiuni! Aspra critică să stărnă dinaintea voastră, căci mintea omului, deprinsă cu voi din pruncie, pare că se scaldă, la auzul vostru, în nevinovăția primitivă. Voi sunteți pentru noi amintiri suave ce înviază junia în suflete”. (Cîntecele populare, pg. 56).

Așa este: Răsunerul poeziei unui colind creștin prin vocile curate de copii, tre esc în suflete a noastră copilărie, ca o fericire pe care n'o mai găsim. Nu vi s'a întîmplat vreodată ca, privind în fața unei vitrine gătite de Crăciun pentru copii, cu tot felul de jucării, sub privirea unui moș Crăciun cu plete albe, încercat cu daruri, cu o carte groasă într-o mână și cu un creion enorm în cealaltă, să uitați de voi, în rînd cu copiii, în fața acestui raiu al lor? Vă bucurați cu bucuria lor până la uitare de sine și, poate, ca și ei, ați vrea să fiți acolo, de nu v'ar desparte geamul vitrinei, ca și geamul invizibil al atîtor ani scurși!

Nu cumva gândul a sburat mai departe, chiar în preajma adevăratului raiu, unde va fi frumusețe, neprihănire, adevărat tocmai ce caracterizează starea copilăriei? Toți scriitorii sînt de acord că în copilărie este tot ce e mai curat în viața omenescă. Iar un scriitor al nostru a făcut interesante și frumoase considerații pe tema copilăriei apropiindu-o de sfîntenie. Este starea harică ce o câștigă omul prin telua sf. Botez, dar o întunecă sau pierde după aceea, prin păcătoșenia vieții sale mature. Filosoful american Emerson și-a numit copilăria „mugur de Dumnezeu”. Iar geniul Ortodoxiei, Dostoevski, spunea că tot a mai rămas ceva în lume care să amintească frumusețea raiului: frăgezimea frunzelor de primăvară, ciripitul păsărelelor și ochii copiilor, din care le citeșii toată nevinovăția sufletului. „Copilul e poezie și miracol. El face lumină din întuneric și prefăce în farmec tot ce atinge... Ingerii au fost visați și zugrăviți ca copii”. (Gh. D. Mogur: Florile, pag. 60 sq.). Poporul nostru crede de copii botezați, care mor, că se fac Ingeri.

Intr'adîns am lăsat la urmă cuvintele Mântuitorului: Lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor”, care formează cea mai sigură indicație că neprihănirea copiilor este imaginea raiului pierdut și a celui viitor. Pentru cel care socotește o insultă că Evanghelia propune copilul ca măsură omului adult, pe lângă faptul că el singur dorește să evadeze din lumea și viața ce singur și-a croit-o, să facem o comparație: ce face copilul și ce face omul. Iată ce face copilul:

„Pruncul de se bate, plînge, și împreună cu cei ce se bucură cu dînsul, se bucură. Dacă va fi ocărit, nu se mînie; dacă va fi slăvit, nu se înalță, dacă vor cinsti pe altul mai mult decît pe el, nu se turburește. Dacă vor lua de la el, nu se turbură. Dacă vor lăsa lui puțin ca moștenire, nu știe, nu intră la judecată cu cineva, nu se pricește pentru ale lui, nu urăște pe vre-un om. Dacă va fi sărac, nu se întristează, dacă este bogat, nu cugețat înalt. De va vedea muere, nu o poartă. Dulceață sau grijă nu-l stăpânește. Pe nimeni nu judecă, pe nimeni nu domnește, nimeni nu zavistuește, nu se înalță în ceea ce nu știe, nu ia în rînd pe cel de aproape, vrea să nu are cu cineva. Nu se fățărăște, nu caută cinstea lumii acesteia, nu caută să adune bogăție, nu lubește iubirea de arginț, nu e obraznic, nu lubește prietăria, nu învață e parozim, nu poartă grijă pentru cineva. De-l vor desbrăca, nu se întristează, nu ține voia sa, nu se teme de foamete, nici de făcătorii de rele. Nu se teme de fiare, nici de războiu. De se face prigoană, nu se turbură”. E un text de mistică ortodoxă vechi, pe care, pentru frumusețea lui, l-am redat în întregime.

Acestea face copilul. Vreți să știți ce face omul? Ștergeți pe „nu” din pasagiul de mai sus și veți avea exact icona omului și a lumii în care trăiește, care, pentru grozăvia ei, n'o mai redăm. Iată de ce s'ar atea suferinți în lume și atîta nefericire; de ce s'au întăritat neamurile așa de rău, iar frații nu se mai înțeleg.

Din a în an Biserica vestește la Nașterea Domnului, solia cerului: Pace pe pământ și între oameni bunăvoință, și, toideatâteaori, ochii și glasurile de Ingeri ale micilor colindători ne indică starea fericirii în propria noastră nefericire.

Vor veni și anul acesta. Chiar dacă, din lipsa și sărăcia vremii, nu-l veți răsplăti cu cine știe ce, mîngăiați-le obraji îmbujorați de ger, priviți-le ochii și pătrundeți-le sufletele pline de lumină; și, pe lângă vestea și urarea creștinească ce vă aduc, împrovați lor ceva din credința lor, din nevinovăția lor, din fericirea lor!

Pr. Gh. C. Diaconu-Uda

Concurs

La orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu sunt vacante următoarele posturi pentru cari se publică concurs în termen de 20 de zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

1. **Conducător al Orfelinului**, preot sau mirean cu pregătire academică, de preferință persoană singură. Are în Orfelinat întreținere completă. Retribuția lunară în bani se va stabili prin învoială.

2. **„Mama orfanilor”**. Un suflet de aur, o inimă bună și milostivă, o minte trează, o mamă cu adevărat care să nu cunoască odihnă, adănc înțelegătoare a nevoilor copiilor dragi, sujindu-i cu dragoste și blîndețe ziua și noaptea. „Mama orfanilor” va trebui să fie sufletul orfelinului.

Va avea întreținere completă în orfelinat. Retribuția lunară în bani se va stabili prin învoială.

3. **Bucătăreasă** se va angaja prin învoială.

Cerțile de concurs pentru locurile arătate mai sus vor fi înalțate în termen la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu. Petiționarilor vor alătura toate documentele recomandatoare ce le vor avea.

Sibiu, la 10 Decembrie 1945.

Notă pentru C. preoți

Cucericii preoți sînt rugați de-a aduce la cunoștința persoanelor interesate acest concurs, ținînd socoteală de cerințele orfelinului, unde avem trebuință de persoane de absolută încredere.

Consiliul Arhiepiscopesc

Lucrul cel bun merge înainte

— Orfelinatul —

Pentru lucrarea minunată a ocrotirii orfanilor neamului nostru în Orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu, continuă să oosească ajutoare tot mai frumoase. După o trecătoare nedumerire, preoțimea noastră împreună cu poporul dreptcredincios, da un avînt tot mai viu colectei pentru Orfelinatul dela Sibiu.

În numerele trecute ale „Telegrafului Român” am arătat o seamă de rezultate frumoase ale colectei ce a dovădit înțelegerea adăncă și zelul duhovnicesc al cucerniciei noastre preoțimi pentru problema acestei însemnate opere creștinești.

Dăm și în numărul de Crăciun o altă serie de rezultate grăitoare și plătitoare. Astfel parohia Coveș a colectat 120.000 Lei; Iimbav 143.830 Lei; Ighișul vechiu 107.500 Lei; Fizeș 112.510 Lei; Șonea 208.000 Lei. Cu totul de laudă este de astă dată colecta din parohia Săntandreg în sumă de Lei 500.000. Parohia protopopească Făgăraș vine cu suma de 501.500 Lei; cea din Sighișoara cu 500.000 Lei.

Parohii mai mici ca Dridiv, au colectat 140.800 Lei; Galați 113.500 Lei; Geoagiu două parohii peste 300.000 Lei; Boșorod 100.000 Lei; Crișeni 140.000 Lei; Hunedoara oraș 251.180 Lei; Vorța Lei 214.100.

În felul acesta lucrul cel bun merge înainte. Cucierii preoțime care încă nu și-a încheiat colecta este rugată să depună toată stăruința și tot sufletul pentru o cât mai bună reușită a ei. Punem mare preț și pe colecta în alimente. De acestea ne-au venit puține până acum. Acolo unde se colectează, să nu fie vîndute, ci păstrate și cu bună ocazie vor fi trimise la Sibiu.

Moș Crăciun vine cu sacul destul de plin pentru orfanii noștri. Cel cari au dăruit din toată inima, vor putea prăznui cu mulțămire mărutul praznic al Nașterii Domnului.

Referent

Comunicat

Onoratul Minister al Cultelor a transmis Arhiepiscopiei noastre Circulara On. Minister al Sănătății Nr. 76490/945 în legătură cu măsurile luate pentru combaterea epidemiei de tifos exantematic

Dăm mai jos Circulara amintită:

„Condițiunile actuale fac ca pericolul bolilor contagioase în special a tifosului exantematic, să fie din ce în ce mai mare.

De acord cu Ministerul Sănătății care ne-a arătat această situație gravă, Vă rugăm să luați măsuri și să stăruinți pe lângă cucernicii părinți ca să participe, în interesul sărătații lor și al poporului pe care-l păstoresc, la lupta pe care nu numai organele sanitare (medicii, agenții sanitari, etc.) o duc contra acestui teribil flagel.

În acest scop cucernicii părinții urmează ca:

1. Să participe, după rolul pe care-l au, în Comitetul de sănătate județean sau în Comitetul de sănătate comunal, activînd după instrucțiunile care se vor distribui de medicii șefi de județe și medicii de circumscripție.

Să fie predici și să sfătulască în orice împrejurare pentru a păstra starea de curățenie, care pune la adăpost de pericolul îmbolnăvirii și să anunțe organele sanitare orice caz de îmbolnăvire de boală contagioasă, chiar și în cazurile când sunt bănueli de atari boli.

Pentru buna reușită a luptei contra bolilor contagioase, toate măsurile se iau prin medicul șef al județului care le transmite cu ajutorul, fie al medicului de circumscripție fie al Comitetelor județean sau comunal de sănătate.

Îndrumăm C. noastră preoțime să dea tot concursul său organelor sanitare în sensul celor de mai sus.

Consiliul Arhiepiscopesc

Noul abonament la „TELEGRAFUL ROMÂN”

Cu considerare la costul actual al hârtiei, tiparului și cheltuielilor de expediție, abonamentul pe anul 1946 a fost fixat precum urmează:

parohii clasa I	Lei 30.000
„ „ II	„ 20.000
„ „ III	„ 12.000
particulari	20.000
autorități și străinătate	40.000
abonament de sprijin	50.000

TAXELE DE PUBLICARE A CONCURSELOR:

protopopi	Lei 40.000
parohii clasa I	„ 30.000
„ „ II	„ 25.000
„ „ III	„ 18.000
cântărești bisericești	„ 15.000
Costul inserțiunilor 1 cm ²	„ 60

Administrația
„TELEGRAFUL ROMÂN”

Nr. 11.914/1945

Comunicat

dat de Comisiunea Română pentru aplicarea Armistițiului, cu Nr. 30.254/1945 din 17 Octombrie 1945.

„Comisiunea Română de Armistițiu are onoarea să vă facă cunoscut că tabelele solicitate direct de către ofițerii ruși nu le pot fi înalțate pe considerațiunea că aceste cereri nu se pot face decât prin intermediul Comisiunii Aliate de Control, care adresează cererile sale Comisiunii Române de Armistițiu.

În ipoteza în care această Comisiune apreciază că este cazul, Comisiunea Română de Armistițiu sesizează Ministerele respective.

Această fiind norma generală adoptată și de Comisiunea Aliată de Control și de Comisiunea Română de Armistițiu, nici o cerere directă nu se poate satisface”.

P. C. Protopopi și C. preoți din Arhiepiscopia noastră se vor conforma întru toate dispozițiilor acestui comunicat.

Sibiu, la 27 Noembrie.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 11.667/1945

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de inspector al învățământului religios secundar din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în „Telegraful Român”.

Acest post este împreună cu salariul lunar de 23.200 Lei, plus accesoriile.

Dela candidați se cere să fie preoți, cu pregătire de profesori de Religie, în conformitate cu prevederile Art. 36, 38 și 43 din Legea pentru învățământul secundar. Sunt preferați aceia cari pe lângă pregătirea teologică mai au și studii filosofice și pedagogice, cu lucrări în aceste specialități.

Cererile însoțite de actele legale, vor fi înalțate, în termenul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției școlare, a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 20 Noembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

(36) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. întâia Cugir, din protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreună cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Casă parohială.
3. Încălzit și luminat.
4. Sesiune parohială de 20 jugăre pământ arător, în hotarul comunei Aurel Vlaicu.

5. Venitele stolare obișnuite în parohie. Cererile însoțite de actele regiementare și încuviințarea arhierescă de candidare, se vor trimite în termen Oficiului nostru protopopesc, iar candidații se vor prezenta în parohie pentru a fi cunoscuți de credincioșii noștri de acolo, cu învoirea noastră.

Orăștie, la 21 Octombrie 1945.

Oficiul protopopesc ortodox român Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Cugir.

Prof. Zaharie Stanciu
adm. protopopesc

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

URARE: La sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, urăm prețuitorilor noștri colaboratori, iubitorilor cetății și sprijinitorii ai „Telegrafului Român”, ani mulți, cu bine, sănătate și prosperitate.

Mulțămire. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește și pe această cale celor ce i-au trimis felicitări și i-au făcut urări de ziua numelui și împărtășindu-le arhierestile Sale binecuvântări, le face tuturor urări de prosperitate.

Deces: La 26 Nov. a. c., a încetat din viață preotul Atanasie Dăju din Pult-Galați (prof. Iiu), după 36 ani de păstorie. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Vacanța de Crăciun începe pentru școlile cu internat la 20 Dec. a. c., iar pentru celelalte școli la 22 Dec. a. c.

Al 20-lea (jubilar) concert de corlind și cântece de stea al corului Catedralei și Școlii normale „A. Șaguna”, a avut loc Duminecă seara, 16 Dec. a. c.

EXTERNE:

Conferința miniștrilor de externe dela Moscova va discuta — printre altele — și situația României și a celorlalte state balcanice.

Noul guvern italian s'a constituit sub președinția dlui A. de Gasperi, socialist-creștin.

Premierul maghiar, dl Z. Toldy, a declarat că bunele relații dintre Ungaria și România se datoresc atitudinii favorabile a Guvernului democrat Dr. Petru Groza.

La 5 Decembrie a. c. a avut loc a 9 a aniversare a Constituției Staliniene.

Statele Unite au acordat Angliei un important împrumut.

DI Byrnes, ministrul de externe al Statelor Unite, a declarat — înainte de-a pleca la Moscova — că secretul bombelor atomice va fi desvăluit și pus în slujba Organizației Națiunilor Unite.

Procesul principalilor criminali de război.

S'a găsit leacul împotriva cancerului: Din San-Francisco se vestește că savantul profesor **Dr. Ernest Lavrence** a reușit să găsească leacul împotriva cancerului. Până acum au fost vindecate 288 cazuri de cancer.

ȘTIRI LOCALE

* Predică în Catedrala din Sibiu

7. Duminecă în 23 Decembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și preotul Ioan Velțianu; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, protopop **Mihail Neagu**.

8. Marți în 25 Decembrie 1945, la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos serveste; I. P. Sf. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. — După masă, la ora 4 predică la Oastea Domnului cons. **Gheorghe Secaș**.

9. Mercuri în 26 Decembrie 1945, Soborul Preacuratei Fecioarei serveste: P. Sf. Arhieru-vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: P. S. Sa Arhieru-vicar Teodor. — După masă, la ora 4, predică la Oastea Domnului preotul **Ioan Muntean**.

10. Joi în 27 Decembrie 1945, Sfântul mucenic Arhid. Ștefan servesc: prot. Mih. Neagu, preoți Nicodim Belea, prof. Iacob Bozocă, Vladimir Turușancu și ier. Varabil Jitariu; diaconii: Simion Macarie și Mihail Mărginean. Predică: duhovnicul **Nicodim Belea**. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, diaconul **Simion Macarie**.

11. Duminecă în 30 Decembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gh. Secaș, prof. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Nicolae Mladin. Predică: cons. **Gheorghe Secaș**. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, duhovnicul **Nicodim Belea**.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Abonamentul pe un an: 2500 Lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24-28. Director: profesor **Dr. Grigorie T. Marcu**. — Nrii 11-12 cuprind: Diacon **Dr. Grigorie T. Marcu**: Chezășia păcii. Prot. **Dr. Ștefan Lupșa**: Știri și documente despre Biserica ortodoxă ardeleană după 1761. Diacon **Dr. Emilian Vasilescu**: Arta în slujba lui Dumnezeu. Diacon **Dr. Grigorie T. Marcu**: Evanghelia mutilată și denaturată de raționalismul contemporan (traducere). Sabin Sibanu și Preot **Nicodim Belea**: Sub streșina Bisericii. Preot **Dr. Teodor Bodogae**: † Profesorul **Coriolan Petranu**. † **NICOLAE**, Mitropolitul Ardealului: Atitudinii: Biserica noastră în fața împrejurărilor actuale. **Dr. Grigorie T. Marcu**, Preot **Dr. Nicolae Terchiță** și Preot **Dr. Teodor Bodogae**: Mișcarea literară: Despre cunoștințele teologice ale preoților români de acum 200 de ani. Facerea. Filosofia și pedagogia creștină a lui Ioan Amos Comenius, Cosma și Damian doctorii fără arginți. Geschichte der alten Kirche. **Dr. Grigorie T. Marcu**: Cronica; Congresul preoților din România. Noul Arhieru vicar al Arhiepiscopiei Sibiului. **Gr. T. M** și **C. M. M.**: Note și informații: Schimb de publicații periodice cu Biserica ortodoxă rusească. Guvernul și Biserica. Biserica și democratizarea țării. Libertatea religioasă în zona sovietică din Germania ocupată. Revista omiletică „Duh și Adevăr”. Săpun din grăsime evreească. Femele ortodoxe în slujba înzestrării Orfelinului erhidiecezan. Alții despre noi. † Preotul Prof. univ. **Dr. Simion Reli**.

Nr. 570/1945 (40) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Dobârca**, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

- Venitele împreună cu acest post:
1. Salariu dela stat.
 2. Locuință în clădirea casei culturale.
 3. Sesiune parohială: 12 jugăre pământ arător și fânaș.
 4. Un teren pentru zarzavat, lăsat prin dispoziție testamentară.
 5. Folosirea grădinei din jurul bisericii.
 6. Un stânjîn lemne de foc, tătate și aduse acasă, — până când se dau lemne din partea comunei politice.
 7. Venitele stolare statorite în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizația de candidare a Prea Ven. Consiliului arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta în termenul fixat, Oficiului protopopesc ortodox român Mercurea.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu încredințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român Mercurea, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Ciuchendea
protopop

Nr. 328/1945 (43) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a **Planul de sus II**, protopopiatul Sebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

- Venitele împreună cu acest post:
1. Salariu dela stat.
 2. Locuință în natură, sau chirle corespunzătoare.
 3. Folosirea cimitirului.
 4. Sesiune parohială de 4 jug. teren arător și 1 1/2 jug. fânaș date prin reforma agrară.
 5. Una ferdelă porumb și o zi de lucru (clacă) de fiecare familie.
 6. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cererile de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliul Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 14 Noembrie 1945.
Prof. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 238/1945 prot. [41] 2-3

Concurs

Se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a lui în „Telegraful Român” pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Apold**, protopopiatul Sighișoara.

- Venitele împreună cu acest post:
1. Salariu dela stat.
 2. Casă parohială nouă cu toate dependențele necesare în stare bună.
 3. Sesiune parohială cca 13 jugăre, arător și fânaș.
 4. 6 stânjini de lemne, tăiatul și transportul privind pe preot.
 5. Venitele stolare.

Concurenții își vor înainta în termen petițiile prevăzute cu documentele prescise și cu binecuvântarea arhierescă de candidare, Oficiului protopopesc Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Apold. Sighișoara, le 12 Noembrie 1945.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 570/1945 (40) 2-3

Concurs

În conformitate cu ord. cons. Nr. 10.690/1945 Bis. pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Mag**, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

- Venitele împreună cu acest post:
1. Salariu dela stat.
 2. Casă parohială cu supraedificate.
 3. Două grădini în intravilan.
 4. Sesiune parohială de 11 jugăre, pământ arabil.
 5. O soartă de lemne din pădurea bisericii.
 6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile cu documentele prevăzute în Regulamentul parohial și încuviințarea de candidare, întru noii concurenți, având a se prezenta în parohie cu încuviințarea subsemnatului, Oficiului protopopesc.

Sășiște, la 18 Noembrie 1945.

Dr. Dumitru Borcea
protopop

Nr. 699/1945 Prot. [35] 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a **Ruși**, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima lui apariție în „Tel. Român”.

- Beneficii:
1. Salariu dela stat.
 2. Casă parohială.
 3. Sesiune parohială de 21 jugăre, pământ arător și luncă.
 4. Patru stânjini de lemne din pădurea comunală.
 5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor înainta Oficiului protopopesc Sibiu.

Concurenții se vor prezenta în parohie să servească și să predice, să facă cunoștință cu credincioșii, în ordinea în care și-au înaintat cererile. Prezentarea se va face în Dumineci și sâmbători, cu încuviințarea protopopului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, 18 Octombrie 1945.

Mihail Neagu
protopop

(38) 3-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Zdrapti**, din protopopiatul Zarand-Brad, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Tel. Român”.

- Beneficiile împreună cu acest post:
1. Locuință confortabilă nouă cu toate cele necesare.
 2. Grădină în mărime de 1/2 jugăr.
 3. Folosirea cimitirului.
 4. Venitele stolare obișnuite în parohie.
 5. Salariu dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului cu sediul în Brad, județul Hunedoara.

Candidații vor anexa la cererea de concurs documentele necesare, cum și autorizația de concurs dela Prea Ven. Consiliul Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sâmbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc al Zarandului Brad în înțelegere cu Consiliul parohial.

Zarand-Brad, la 11 Noembrie 1945.
Pr. Alex. Fugăță
adm. protopopesc

Tabla de materii

(Cifrele arată numărul ziarului)

1. Articole		Cinstirea eroilor	26	Conf. dela Potsdam	32-33	Nașterea Mântuitorului	50-52
A doua înviere	18-19	Colectă (rezultat)	9	Conf. preoțești	11, 16, 17, 21, 22, 23, 27	Pater Iani și Ocna-Sibiului	34-35
Biserica în Uniunea Sovietică	24-25	Colectarea cerealelor (cum se va face)	32-33	Congres general (Part. lib.)	28-29	Predică la înmormântarea unuia dintre soți	86
Biserica și conștiința int. transilvăneni	48-49	Colidatorii români	2	Congresul plugărimii române	27	Rugăciune	32-33
Bucurii simple	1	Culturale din Rusia	26	Congresul preoților	42-43	8. Anunțuri, comunicate, etc.	
Canonul de pocăință	18-19	Danie grăitoare (O)	32-33	Convorbire (Patr. Alexei-I. V. Stalin)	17	Anunțuri, note,	4, 6, 7, 9, 10, 14, 18-19, 22
Ceva despre religie și cultură	40-41	Dare de seamă	6	«Creștinismul și democrația»	2	Apeluri	4, 7, 15, 23, 32-33
Copilarie și colinde	50-52	Democrația în luptă	21	Criză de guvern	10	Avizuri	1, 12-13, 14, 22, 24-25, 27, 42-43
Creștinism și democrație	21	Horea, Cloșca și Crișan (160 ani dela moartea lor)	10	Cu copiii între răniți	5	Circulare	4, 15, 28-29
Creștinismul și problemele muncitorești	24-25	Imprumutul refacerii	3	Cum întâmplăm solia învierii?	17	Comunicări, comunicate	1, 3, 4, 9, 10, 11, 12-13, 15, 17, 21, 22, 24-25, 28-29, 32-33, 37-39, 40-41, 42-43, 46-47, 48-49, 50-52
Creștinismul și săracii	20	Înaintare	26	Daruri răniților și ostașilor	9, 18-19	Concursuri (dela Cons. arhiepiscopesc)	5, 6, 8, 10, 11, 12-13, 14, 16, 24-25, 28-29, 30-31, 32-33, 34-35, 36, 37, 38, 39, 40-41, 42-43, 44-45, 46-47, 48-49, 50-52
Crucile și troițele satelor	24-25	Înaintarea armatei sovietice	5	Declarații importante	26	Convocări	7
Cu fața la Dumnezeu	8	Încercarea agriculturii	30-31	Distincții	6, 26	Notificări	30-31, 32-33, 34-35, 36, 37, 42-43, 44-45
Cu Hristos, în veci!	36	Instalare	10	Doi viteji	2	Publicațiuni	1, 3, 8, 9, 14, 15, 17, 20, 21, 26, 32-33, 36, 37, 42-43, 46-47, 48-49
Cum caută preotul pe Hrisos	22	Înfățișare istorică	32-33	Ecoul unei prăsnuri	30-31	Rectificări	10
Dacă ar trăi Inochentie Micu-Klein	12-13	Libertate și ordine	3	Etheridge M. în România	48-49	Știri	8, 38, 40-41
Despre predică	39	Manuale de istorie aprobate	32-33	Examen de diplomă (cânt. bis)	34-35	Telegrame	14, 15, 18-19, 39
«Dragă... frate»	3	Medalii comemorative	2	Eve liment cultural	3	9. † Necrologuri	
Dragostea de om	5	Membrii noi la Acad. Română	23, 26	Faptă plidoitoare	48-49	Bădiță Ioan, Mgr.	12-13
Duhul Irenic și problema unirii	12-13	Municipiile din țară	23	Fondal de ajut. preoțesc	40-41	Bălan Iuliu, preot	32-33
«Fericitii făcători de pace»	18-19	«Națiunile Unite» (org. mondială)	24-25	F. O. R. S.	17, 22, 24-25, 28-29	Banciu Traian, preot	23
Funcția convertivă a predicii	10	Noul guvern al Poloniei	28-29	Germania capitulează	18-19	Borcea Lucian Dr. Jurist	36-37
Funcțiunile Ortodoxiei ardeleni	4	Ofensiva sovietică în Polonia	4	Groza P. Dr. (spicuri din declarații)	40-41	Cotruș Ioan, preot	17
Înălțarea poporului	38	Pătrășcanu L., ministru, la Sibiu (vizită)	26	Gura păcătoșului	12-13	Daju Atanasie, preot	50-52
Înfrățirea la nevoi	28-29	Papp I. I., episcop (două decenii dela moarte)	10	Hada Vasile (primar în Sibiu)	17	Daju Octavian, preot	4
Între Facultate și Parohie	38	Pensionare	28-29	Hirotonirea P. S. Teodor	40-41	Greceanu Dimitrie, preot	17
Iubirea divină	50-52	Ucraina subcarpatică încorp. la Ucraina	28-29	Hitler a pierdut războiul	40-41	Hodoș Enea, prof. publ. acad.	30-31
Jertfa și iubire	34-35	Studii Transilvane (centru de)	28-29	Hodoș Enea (Inmormântarea, Prof.)	30-31	Lloyd George, om de stat engl.	14
La mormântul Academicianului E. Hodoș	34-35	Teatrul românesc la Sibiu	14	Împărțire administrativă (noua)	8	Moroianu O. prof. univ.	8
La sfârșitul războiului	23	Vizită ministerială	28-29	Încheiere de un academic	36	Oana Vasile Dr. prot.	34-35, 36
La ziua Sf. Andrei	48-49	Ziua de 24 Ianuarie	5	Întâmplare de acum patru ani (O) între răniți (școlarii dela Aplicație)	18-19	Păcală Traian, preot	18-19
Libertate și creație	20	4. Poezii		În recere între cei vrednici	48-49	Papp E. Petru, prot.	36
Lumina cunoștinței	50-52	Doamne	37	Introducere la prot. (Orăștie)	26	Paștină Ilie, preot	12-13
Luptători din popor pt. dreapta credință	12-13	Frumusețe	14	Lucrul cel bun merge înainte	50-52	Petran Coriolan Dr. prof. univ.	32-33
Milogul	5	Oand de talnă	46-47	Mai multă prudență!	1	Reil Simion Dr. prof. univ.	44-45
Mi-a fecior de muncitor	18-19	Patria	3	Mai multă inimă!	44-45	Roosevelt Fr. D. președ. S. U. A.	16
Mitropolitul Ardealului către neamul Său	6	Rugăciune	38	Maniu Iuliu (sărbătorirea lui)	3	Stăniloae Mioara	18-19
Muncă și spirit	4	5. Recenzii, Reviste, etc.		S. Regele (cinci ani de domnie)	26	Stan Vasile Dr. episcop	16
Muncă și materie	18-19	Albu Corneliu: Dela Bobâlna la Alba-Iulia	5	S. Regele (decorat)	2, 28-29	Sina I. preot	12-13
Munca, blestem sau binecuvântare?	42-43	Bezdechi Șt.: Cronica inedită dela Blaj a protosinghelului Naum Râmniceanu (I)	15	Mormântul Sfântului Petru	22	Ștefănescu Marin, prof. univ.	4
O sută de ani dela moartea ep. V. Moga	11	«Biserica și Școala»	50-52	Nașterea Domnului la Sibiu	1	Tarnavski Vasile, prof. univ.	7
O unitate indisolubilă	28-29	Boilă R. Dr.: La aniversarea de 50 de ani dela procesul Memorandumului	14	«Oul guvern	11	Todoruț Aurel, preot	5
Ocrothirea copillor	40-41	Borza Al: O problemă fundamentală pt. bis și neam: Copil	18-19	«Omagierea Ierarhului	50-52	Informații, știri locale, vești din străinătate, prospecte, cărți și reviste, inserțiuni.	
Ocrothea orfanilor	40-41	«Celea Mântuirii»	50-52	Ordinal «Victoria» (ot. M. S. Regele)	30-31	VITRINA CĂRȚII	
Omul lăuntric	38	Ciolan I. N.: Catehismul vieții politice a Românilor	4	Orfanii Neamului (pentru)	26	Cu prilejul întreit al împlinirii a 75 ani de viață, 50 de ani în adunarea și prelucrarea respectivelor creații românești și 20 ani dela înmormântarea concertelor de colinde și cântece de stea în biserica catedrală din Sibiu, părintele Tim. Popovici a tipărit o nouă colecție de 14 colinde și cântece de stea, intitulată: II. Florile dalbe , colinde și cântece de stea pentru cor mixt și de bărbăți. Se găsește de vânzare la autor și la Librăria Arhidiecezană.	
Optimism politic și religios	3	Coman I. Gh.: Probleme de filosofie și lit. patristică	31	Ostași luptători (cinstire)	32-33	Nr. 1199/945 (44) 2-8	
Ortodoxia și neamul românesc	12-13	Constantinescu Mihăiță: «Continental U. R. S. S.»	6	«Șănătatea Neamului» (Coop. I bilanș)	21	Concurs	
Patria	20	Diehl Ch.: Figuri bizantine	24-25	«Sectă nouă?» (O)	5	Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Arini, din Protopopiatul Prejmer, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».	
Perspectivile Ortodoxiei	9	«Drapelul»	2	Sediu U. P. (inaugurare)	20	Venitele împreună cu acest post: 1. Salariul dela stat.	
Poezia învierii	18-19	«Duh și Adevăr»	30-31, 42-43	Șerbare comemorativă (Sf. Andrei)	48-49	2. Casă parohială cu 3 camere și dependente.	
Politică de solidarizare și progres	27	Fruma I. Dr. și Marcu Gr. T. Dr.: Procesul Mântuitorului	16	Sf. Sinoz (lucrările)	32-33	3. Sesiune parohială din rezerva de stat, 16 jug. pământ arabil clasa I și o grădnică de zarzavat în întindere de 200 st. p.	
Prasnicul dela Cluj	26	I. P. S. Mitropolit Nicolae: Mântuește Doamne poporul Tău.	6, 26, 30-31	Sf. I. Oură de Aur (traduceri)	4, 7	4. Stola uscată în parohie.	
Prasnicul Apostolatului	34-35	Ignă N.: Cosma și Damian	44-45	Sf. Paști la Sibiu	20	5. 4 st. lemne de foc, transportate acasă.	
Predica actuală	34-35	Lopuhin A. P.: Istoria biblică (trad.)	3	Sfințire de Arhieru	44-45	Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele preacrise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc Prejmer j. Brașov, și se vor putea prezenta în parohie cu învoierea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.	
«Predica pe ogoare»	11	«Lumina»	23	Sfințire de biserică (Brădet Acriș—Sita Buzăului)	36, 44-45	Prejmer, 21 Noemvrie 1945.	
Preotul și lupta împotriva păcatului	42-43	Lupaș I. Dr.: Contribuțiuni documentare la Ist. satelor transilvane	1	Sinodul gen. al Bis. ruse	8	Oficiul protopopesc ort. român Prejmer în fațelegere cu Consiliul parohial din Arini.	
Preotul și ritmul nouilor vremi	23	Lupaș I. Dr.: Două precursori ai lui Horia la curtea imp. din Viena	9	Soc. «Sf. Oheorghe» (serbare școară)	16	Ioan Luda, protopop	
Preoții și slujire	24-25	Lupaș I. Dr.: Fazele istorice în evoluțiunea constituțională a Transilvaniei	11	Taxe «benevole» (sistemul)	36		
Preoțimea și democrația	15	Mureșanu Fl.: Cezania lui Varlaam	7	Temelia prieteniei sovieto-române	14		
Privire introspectivă	2	Mușlea I.: Bibl. Univ. Cluj în anii 1910-1940	14	«Tinerete și probleme sociale»	8		
Procesul Mântuitorului	16	Papadima Ovidiu: O viziune românească a lumii	11	Universitatea de Vest	4		
Prune s'a născut nouă	50-52	Petreșcu I. Dr.: Spiritismul	32-33	Universitatea Reg. Ferdinand-Cluj (moștine)	7		
Realitate și religie	7	Popovici T.: Florile dalbe II	50-52	Universitatea muncitorească (deschidere)	32-33		
Recepția vladicească dela Acad. Română	23	«Revista Teologică» 14, 18, 19, 24-25, 27, 38, 50-53	5	Vasile Stan Dr. episcop (Intors la Maramureș)	1		
Refacerea spirituală	39	Rubenscu Augusta: Măria Ție	2	Vasile Stan Dr. episcop (Inmormântarea)	17		
Reforma agrară	14	Șoima Gh.: Despre Rugăciune	2	Vrem preoți	1		
Ridică, frate, crucea sus!	3	Tudor D.: Jertfa laudei	17	Zece Mai	20		
Rolul preotesei	39	Vlad Ș. Dr.: Adevăruri vechi pt. zidire nouă	4	Ziarul pastoral	11		
Să mărim și «producția» spirituală	24-25	Vlaslu Mariana Dr.: Aspecte din Istoria Transilvaniei	22	Ziua de 24 Ian.	6		
Să rămănem identici cu noi înșine	1	5. Probleme, fapte, comentarii, conferințe, rapoarte, etc.		Ziua Muncii	20		
Sibiul cărtăresc (II)	1	Adunări eparhiale	27, 46-47	Ziua Victoriei	20		
Soborul dela Moscova	6	Alexei (ales patriarh al Rusiei)	6	Ziua Eroilor	26		
Socialism creștin	46-47	Anul nou la Sibiu	2	Ziua de 93 Aug.	32-33		
Svon de apocalips contemporan	40-41	«Aplicația» precede	27	Ziua Regelui	44-45		
Tăria Apostolatului	36	Arbitrajul vienez din 1940, anulat	5	7. Folsoara			
Temă delicată	4	A. R. L. U. S. (Sibiu, constitulare)	2	Corifeii uniți despre unire	12-13		
Temelia păcii	37	Aspecte din Sibiu (viața rel.)	15	Creștinismul și problemele sociale	2		
Trudă și înviere	18-19	«Avânt spre transcendență» (cont.)	15	Creștinismul și progresul omenirii	3		
Umanitate și omenie	8	Bis. noastră și botezul evreilor	1	Cum cântă preotul pe Hristos	27-29, 38, 39		
Una cu poporul	44-45	Bis. ort. din Rusia Sovietică	9	Între mănăstire și parohie	37		
«Verhovnicul»	12-13	Bis. și statul	3	«Lăsați copiii să vină la Mine»	1		
Visuri și realități	7	Boboteaza la Sibiu	3	Materia și viața	48-49		
Vizitele în familie ca mijloc de pastorație	11	Budapesta a căzut	8	Meditație	4		
«Zidul despărțitor»	14	Bun sosit (ostașilor)	30-31	Misionarismul laic în lupta antisectară	5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18-19, 20, 21, 22		
2. Pastorale, cuvântări, etc.		Burducea C. preot, ministru (în vizită la Sibiu)	30-31				
Cuvânt către preoțime (U. P. D.)	16	Catedrala din Orăștie (sfințire)	30				
Cuvântări 2, 3, 5, 12-13, 17, 18-19, 20, 21, 24-25, 27, 30-31, 34-35, 39, 44-45, 46-47, 48-49	14	Colan N. episcop (primire la Academie)	23				
Declarații	16	Colectă pt. orfelinat	42-43				
Groza P. Dr.: Declarații (către preoți)	14, 19	Conf. dela Ialta	8				
Indemnuri arhieresti	14, 19	3. Antrefileuri					
Normativ și principii (U. P. D. din România)	16, 21	Administrația românească în Ardealul de Nord	11				
Pastorale	12-13, 17, 18-19, 32-33, 50-52	Armistițiul (împlinirea lui)	3				
Predici	6, 10, 22, 23	Charta lumii	27				
Program de servicii religioase	2, 6, 10, 14, 18-19, 23, 30-31, 34-35, 38, 42-43, 46-47	3. Probleme, fapte, comentarii, conferințe, rapoarte, etc.					
Rapoarte (chemări la catedră)	8, 25	Adunări eparhiale	27, 46-47				
Serisoare (către ziare)	8	Alexei (ales patriarh al Rusiei)	6				
3. Antrefileuri		Anul nou la Sibiu	2				
Administrația românească în Ardealul de Nord	11	«Aplicația» precede	27				
Armistițiul (împlinirea lui)	3	Arbitrajul vienez din 1940, anulat	5				
Charta lumii	27	A. R. L. U. S. (Sibiu, constitulare)	2				
3. Antrefileuri		Aspecte din Sibiu (viața rel.)	15				
3. Antrefileuri		«Avânt spre transcendență» (cont.)	15				
3. Antrefileuri		Bis. noastră și botezul evreilor	1				
3. Antrefileuri		Bis. ort. din Rusia Sovietică	9				
3. Antrefileuri		Bis. și statul	3				
3. Antrefileuri		Boboteaza la Sibiu	3				
3. Antrefileuri		Budapesta a căzut	8				
3. Antrefileuri		Bun sosit (ostașilor)	30-31				
3. Antrefileuri		Burducea C. preot, ministru (în vizită la Sibiu)	30-31				
3. Antrefileuri		Catedrala din Orăștie (sfințire)	30				
3. Antrefileuri		Colan N. episcop (primire la Academie)	23				
3. Antrefileuri		Colectă pt. orfelinat	42-43				
3. Antrefileuri		Conf. dela Ialta	8				